

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הרי שהיה אביו עובר על דברי תורה, לא יאמר לו: אבא עברת על דברי תורה. אלא אומר לו: אבא, כך כתיב בתורה?	זתניא:										♣
סוף סוף היינו הנך											♣
אלא אומר לו: אבא, מקרא כתוב בתורה כך.											♣
מי שנתחייב בשתי מיתות בית דין - נידון בחמורה.											♣
עבר עבירה שנתחייב שתי מיתות - נידון בחמורה.	[ת"ק]										♣
נידון בויקה הראשונה שבאה עליו.	רבי יוסי:										♣
פשיטא, אלא איתגורי איתגור?											♣
הכי במאי עסקינן - כגון שעבר עבירה קלה, ונגמר דינו על עבירה קלה, וחזר ועבר עבירה חמורה. סלקא דעתך אמינא: כיון דנגמר דינו לעבירה קלה - האי גברא קטילא הוא, קא משמע לן.	רבא:										♣
מנא הא מילתא דאמור רבנן מי שנתחייב שתי מיתות בית דין נידון בחמורה?	בעא מניה אחוה דרב יוסף בר חמא מרבה בר										♣
דכתיב (יחזקאל י"ח) והוליד בן פריץ שפך דם וגו' אל ההרים אכל, ואת אשת רעהו טמא ואל הגלולים נשא עיניו. והוליד בן פריץ שפך דם - בסייף, את אשת רעהו טמא - זו אשת איש, בחנק. ואל הגלולים נשא עיניו - זו עבודה זרה, בסקילה. וכתיב (יחזקאל י"ח) מות יומת דמיו בו יהיה - בסקילה. אימא כוליהו בסקילה: והוליד בן פריץ שפך דם - זה בן סורר ומורה, דבסקילה. אשת רעהו טמא - זו נערה המאורסה, דבסקילה. ואל הגלולים נשא עיניו - זו עבודה זרה, דבסקילה.	[רבה בר נתן]										♣
מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:											♣
אם כן מאי קא משמע לן יחזקאל?											♣
דלמא תורה קא מהדר?											♣
אם כן איבעי ליה לאהדרה כי היכי דאהדרה משה רבינו.											♣
מאי דכתיב (יחזקאל י"ח) אל ההרים לא אכל - שלא אכל בזכות אבותיו. ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל - שלא הלך בקומה זקופה. ואת אשת רעהו לא טמא - שלא ירד לאומנות חבירו. ואל אשה נדה לא קירב שלא נהנה מקופה של צדקה, וכתיב (יחזקאל י"ח) צדיק הוא חיה יחיה.	דרש רב אחא ברבי חנינא:										♣
כשהיה רבן גמליאל מגיע למקרא הזה היה בוכה, ואמר מאן דעביד לכולהו - הוא דהיי, בחדא מינייהו - לא.	[רבן גמליאל]										♣
אלא מעתה (ויקרא י"ח) אל תטמאו בכל אלה הכי נמי, בכלהו אין, בחדא מינייהו לא? אלא: באחת מכל אלה, הכי נמי: באחת מכל אלה.	אמר רבי עקיבא:										♣
עבר עבירה.											♣
כיצד אמר רבי יוסי נידון בויקה ראשונה הבאה עליו? חמותו ונעשית אשת איש - נידון בחמותו, אשת איש ונעשית חמותו - נידון באשת איש.	תניא:										♣
חמותו ונעשית אשת איש - נידון בחמותו, לידון נמי באיסור אשת איש	רב אדא בר אהבה לרבא:										♣
מודה רבי יוסי באיסור מסיף	דהא אמר רבי אבהו:										♣
אדא ברי, בתרי קטלי קטלת ליה?	אמר ליה: [רבא]										♣
מי שלקה ושנה - בית דין מנסיין אותו לכיפה, ומאכילין אותו שעורין, עד שכריסו מתבקעת.											♣
משום דלקה ושנה בית דין כונסין אותו לכיפה?											♣
הכא במלקיות של כריתות עסקינן, דגברא בר קטלא הוא, וקרובי הוא דלא מיקרב קטליה. וכיון דקא מוותר לה נפשיה - מקרבינן ליה לקטליה עליוה.	רבי ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש:										♣
תא אסברא לך, במלקיות של כרת אחת, אבל של שתיים ושל שלש כריתות - איסורי הוא דקא טעים, ולא מוותר כולי האי.	רבי יעקב לרבי ירמיה בר תחליפא:										♣
מי שלקה ושנה.											♣
שנה - אף על גב דלא שילש, לימא מתניתין דלא כרבן שמעון בן גמליאל, דאי רבן שמעון בן גמליאל											♣
עד תלת זימני לא הוויא חזקה	הא אמר: [רשב"ג]										♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אפילו תימא רבן שמעון בן גמליאל, קסבר: עבירות מחזיקות.	רבינא:											!	◇	פא:		
עבר עבירה שיש בה מלקות פעם ראשונה ושניה - מלקין אותו, ושלישית - כונסין אותו לכיפה.	מיתבי: [ת"ק]											♣	♠	◇	פא:	
אף בשלישית מלקין אותו, ברביעית כונסין אותו לכיפה.	אבא שאול:											♣	♠	◇	פא:	
מאי לא, דכולי עלמא מלקיות מחזיקות, ובפלוגתא דרבי ורבן שמעון בן גמליאל קמפלג:												♣		פא:		
לא, דכולי עלמא אית להו דרבן שמעון בן גמליאל, והכא בהא קא מיפלגי												!	◇	פא:		
עבירות מחזיקות	דמר סבר: [ת"ק]											♣	♠	!	◇	פא:
מלקיות מחזיקות.	ומר סבר: [אבא שאול]											♣	♠	!	◇	פא:
התרו בו ושתק, התרו בו והרכין ראשו, פעם ראשונה ושניה - מתרין בו, שלישית - כונסין אותו לכיפה.	והדתינא: [ת"ק]											♣	♠	♣	◇	פא:
אף בשלישית מתרין בו, ברביעית כונסין אותו לכיפה.	אבא שאול:											♣	♠	♣	◇	פא:
והתם מלקות ליכא												♣			פא:	
במאי קמיפלגי?												♣			פא:	
בכיפה צריכה התראה קמיפלגי.	רבינא:											!	◇		פא:	
ומאי כיפה?														^	◇	פא:
מלא קומתו	רב יהודה:												!	◇	פא:	
והיכא רמיזא?														^	פא:	
(תהלים ל"ד) תמות רשע רעה.	ריש לקיש:												!	◇	פא:	
מאי דכתיב (קהלת ט') כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה, מאי מצודה רעה? אמר ריש לקיש: חכה.	ואמר ריש לקיש:												♣	◇	פא:	
ההורג נפש שלא בעדים - מכניסין אותו לכיפה, ומאכילין אותו (ישעיהו ל') לחם צר ומים לחץ.															■	מ
מנא ידעינן?														♣	ג	פא:
בעדות מיוחדת.	רב:												!	◇	פא:	
שלא בהתראה.	שמואל:												!	◇	פא:	
כגון דאיתכחוש בבדיקות, ולא איתכחוש בחקירות.	רב חסדא אמר אבימי:												!	◇	פא:	
מעשה ובדק בן זכאי בעוקצי תאנים.	כדתנן:												!	■	פא:	
ומאכילין אותו לחם צר ומים לחץ.															■	<
מאי שנא הכא דקתני נותנין לו לחם צר ומים לחץ, ומאי שנא התם דקתני מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת?														♣	פא:	
אידי ואידי נותנין לו לחם צר ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו, והדר מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת.	רב ששת:												!	◇	פא:	
הגונב את הקסודה, והמקלל בקוסם, והבוועל ארמית - קנאין פוגעין בו.															■	מ
כהן ששמש בטומאה - אין אחיו הכהנים מביאין אותו לבית דין אלא פרחי כהונה מוציאין אותו חוץ לעזרה ומפציעין את מוחו בגזירין.															■	פא:
זר ששמש במקדש, רבי עקיבא אומר: בחנק	[רבי עקיבא]													♣	פא:	
בידי שמים.	חכמים:													♣	פא:	

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב			
מאי קסוד?												^	◊	ג	פא:	
כלי שרת, וכן הוא אומר (במדבר ד') ואת קשות הנסך.	רב יהודה:											!	◊	פא:	פא:	
והיכא רמיזא												^		פא:	פא:	
(במדבר ד') ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו.												!	◊	פא:	פא:	
והמקלל בקוסם.													■	<	פא:	
יכה קוסם את קוסמו.	תני רב יוסף:												■	◊	פא:	פא:
יכהו קוסם לו ולקונו ולמקנו.	רבנן, ואיתימא רבה בר מרי:												■	◊	פא:	פא:
והבועל ארמית.													■	<	פא:	